

ЄМЕЦЬ Максим Михайлович (21. 09. 1994, с. Старий Косів Косівського р-ну Івано-Франківської обл. — 05. 02. 2025, Покровський р-н Донецької обл., похований 11. 02. 2025 на Алеї Героїв Івано-Франківського міського кладовища у с. Чукалівка Івано-Франківського р-ну) — військовик. Майор. Герой України (2025, посмертно). Орден «За мужність» 3-го ступеня (2022). Хрест бойових заслуг (2025, посмертно). Медаль «За військову службу Україні» (2016). Навчався у Косівській гімназії-інтернаті та Івано-Франківському фінансово-комерційному коледжі, закінчив курси лідерства Одеської військової академії (2018), поглиблював знання у Воєнно-дипломатичній академії імені Є. Березняка (Київ, 2024). У дитячі та юнацькі роки був членом військово-патріотичних організацій УНА—УНСО і «Тризуб» імені С. Бандери, потім —

учасником громадського руху «Народний контроль». Від 2014 виконував бойові завдання під час антитерористичної операції на Сході України. Від травня того ж року служив у 24-му батальйоні територіальної оборони «Айдар», від початку серпня — навідником-оператором 54-го окремого розвідувального батальйону імені М. Тиші Сухопутних військ Збройних сил України. Пройшов бої на території Донецької обл. за міста Іловайськ (нині Донецького р-ну) і Дебальцеве (нині Горлівського р-ну) в складі 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс» та 24-ї окремої механізованої бригади імені короля Данила Сухопутних військ. Станом на 24 лютого 2022 (перший день повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну) обіймав посаду командира розвідувальної роти бригади імені короля Данила. У березні 2022 під час боїв за м. Попасна Сіверськодонецького р-ну Луганської обл. отримав тяжке поранення. Після лікування на початку червня призначений командиром мотопіхотного батальйону бригади «Едельвейс». Разом із побратимами обороняв м. Сіверськодонецьк. Згодом був переведений у підрозділ спеціального призначення Головного управління розвідки Міністерства оборони України. Відтоді долучався до планування та реалізації військових завдань на різних ділянках фронту, зокрема в Ізюмському, Куп'янському та Чугувському р-нах Харківської обл. Від грудня 2024 воював на покровському напрямку, де працював над організацією та координацією військових операцій з оборони, зокрема поблизу м. Покровськ і с. Піщане. Загинув під час ворожого артобстрілу. Писав вірші. 2025 посмертно у харківському видавництві «Фоліо» видано його збірку «Наше ратне діло та роздуми про вічне».

А. І. Шушківський

Бібліографічний опис:

Ємець Максим Михайлович / А. І. Шушківський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890169>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).